Należytość pocztowa opłacona ryczałtowo.

Nr. 10. Kraków, dnia 24. sierpnia 1922 r. Rok VI.

IZBA HANDLOWA I PRZEMYSŁOWA W KRAKOWIE

WIADOMOŚCI GOSPODARCZE

TYGODNIK INFORMACYJNY

POŚWIĘCONY SPRAWOM HANDLOWYM, PRZEMYSŁOWYM I GOSPODARCZYM.

Prenumerata wynosi w Krakowie i na prowincji:

Całorocznie	Mp. 2.400·—
Półrocznie	„ 1.500·—
Kwartalnie	„ 800·—

Ogłoszenia:

Cała stronica	Mp. 16.000·—
Pół stronicy	„ 8.000·—
Ćwierć stronicy	„ 4.500·—
1/8 stronicy	„ 3.000·—
Za 1 wiersz nonpareilowy	„ 80·—

Numer pojedynczy kosztuje 50 Mp.

Nakład i własność Izby Handl. i Przem. w Krakowie. — Redaktor odpowiedzialny: *Dr Rudolf Beres.*

Połączenia kolejowe na linji Kraków—Zakopane.

Delegat Izby do Dyrekcyjnej Rady kolejowej radca Wacław Anczyc nadesłał Izbie z prośbą o przedłożenie Krakowskiej Dyrekcji Kolei Państwowych kilka propozycji co do ruchu osobowego na linji Kraków—Zakopane.

Wnioski radcy Anczyca podkreślają, iż jak to już podniesiono ze strony Izby oraz ze strony kilku pism codziennych, ruch osobowy na linji Kraków—Zakopane został w sezonie letnim fatalnie zorganizowany.

Na najpiękniejszym szlaku turystycznym Polski, do którego zjeżdżają się Polacy teraz z najodleglejszych kresów, nie uczyniono nie tylko nic, aby ruch ten ułatwić i spotęgować, ale wprowadzono znaczne pogorszenie w porównaniu z gospodarką austrjacką.

I tak: niema z Krakowa rannego pociągu osobowego, dążącego do Zakopanego, któryby umożliwiał niezamożnym turystom, a więc przedewszystkiem młodzieży szkolnej, skautom i inteligencji pracującej przyjazd za dnia do Zakopanego. Po pociągu nocnym, wychodzącym wieczorem 23.45 z Krakowa, osobowy pociąg następny idzie dopiero o 13.25, a więc popołudniu do Zakopanego. Do niedawna nie było wogóle pociągu osobowego rannego na tej całej linji, dopiero na liczne protesty zaprowadziła Dyrekcja pociąg ranny o 9.00 osobowy, który kursował przed 1.6. 1922, ale nie dała mu połączenia do Zakopanego z Chabówki. Niema też pociągu południowego osobowego ani jednego, którymby można wieczorem wrócić do Krakowa.

Wskutek skarg wprowadziła Dyrekcja niedawno przed świętami i w święta pociąg drugi pospieszny o godzinie 7.25 rano z Krakowa, gdyż pierwszy pospieszny, wychodzący z Krakowa o 5.40 rano przedstawia tylko dla Warszawy dogodne połączenie, lecz nie dla Krakowa. Pociąg ten jednak pospieszny, nieregularnie kursujący, jest dla młodzieży, turystów przeciętnych i inteligencji za drogi i należy domagać się połączenia z Chabówki do pary pociągów, kursujących z Krakowa do Nowego Sącza i powrotem. Połączenie do pociągu owego, idącego z Nowego Sącza do Krakowa jest bardzo łatwo uzyskać, gdyż pociąg lokalny, mięszany, wychodzący z Zakopanego o 9-tej rano zaledwie o pół godziny przychodzi do Chabówki za późno, aby miał połączenie aż do Krakowa. To więc połączenie wymaga tylko bardzo małego przesunięcia pociągu lokalnego z Zakopanego.

Dalej publiczność i letnicy zwracają uwagę, że za czasów austrjackich wolno było turystom i letnikom w sezonie letnim, na przestrzeni krótkiej Nowy Targ - Zakopane używać pociągów pospiesznych po cenie zwykłych biletów osobowych. Obecnie przepis ten nie obowiązuje i za przejazd np. z Zakopanego do Poronina (5 km.) płaci się należytość za bilet pospieszny i odległość 100 km.

Ze względów turystycznych i aprowizacyjnych, ze względu na małą ilość pociągów, kursujących na tej linji i w godzinach dla turystów zupełnie niedogodnych (np. z Zakopanego od 12.30 w południe do 22.45 niema pociągu osobowego!!) należy przywrócić to udogodnienie niezbędne dla ruchu turystycznego.

Jak wiadomo z powodu drożyzny Zakopa-

nego, inteligencja urzędnicza, młodzież szkolna i rodziny mniej zamożne, lokują się na linji Zakopane- Nowy Targ i linja ta cała winna być być uważana jako arterja turystyczna.

Jeżeli za czasów obcej gospodarki czyniono udogodnienia dla turystyki, dlaczegóż za polskich rządów mają być właśni obywatele traktowani po macoszemu?

Rozkład jazdy na linji Kraków - Zakopane świadczy o zupełnem niezrozumieniu znaczenia naszego najpiękniejszego letniska i nieuwzględnianiu elementarnych potrzeb publiczności podróżującej.

Propozycje radcy Anczyca przesłała Izba Dyrekcji Kolei Państwowych w Krakowie z odpowiedniem poparciem i żądaniem jak najrychlejszej reformy rozkładu kolejowego pomiędzy Krakowem a Zakopanem.

Stosunki z Rosją sowiecką.

Izba handlowa dla północno-zachodniej Rosji z siedzibą w Piotrogradzie nadesłała krakowskiej Izbie handlowej i przemysłowej regulamin czynności wraz z zaproszeniem do nawiązania bezpośredniego kontaktu dla wzajemnego udzielania informacji i ułatwienia stosunków obrotu towarowego.

Członkami Izby piotrogradzkiej mogą być także zagraniczne przedsiębiorstwa handlowe.

Izbie rosyjskiej dostarczono wykazu większych firm importowych i eksportowych okręgu.

Interesowane przedsiębiorstwa przemysłowe i handlowe zasięgać mogą w Piotrogradzie za pośrednictwem krakowskiej Izby handlowej wszelkich informacji o stosunkach gospodarczych w Rosji.

Centrala czeskich Izb handlowych.

Izby handlowe i przemysłowe Czechosłowacji złączyły się w organizację wspólną z siedzibą na razie w Pradze, w gmachu tamtejszej Izby handlowej.

Głównym celem nowej organizacji jest ujednostajnienie i pogłębienie prac informacyjnych czeskich Izb, wspólna reprezentacja interesów wewnątrz kraju i poza jego granicami, oraz tworzenie instytucji wspólnych, jak biura transportowego, instytutu dla handlu międzynarodowego i t. d.

Statystyka przemysłu spożywczego.

Izba handlowa i przemysłowa rozesłała do wszystkich przedsiębiorstw przemysłowych, wytwarzających w okręgu artykuły spożywcze, kwestjonarjusz, odnoszący się do obecnego stanu produkcji w tych zakładach.

Zestawienie statystyczne obejmować ma dokładne daty, tyczące się rozwoju i siły maszyn, sprawności produkcji, ilości robotników, zapotrzebowania surowca i materjałów popędowych oraz wysokości posiadanych zapasów.

Nieobdzielone kwestjonarjuszem fabryki i zakłady przemysłowe otrzymać mogą dodatkowo w biurze Izby odnośny formularz statystyczny.

Dostawy rękodzielnicze dla armji.

Izba handlowa i przemysłowa w Krakowie zajętą jest obecnie zestawieniem wykazu spółek i stowarzyszeń rękodzielniczych, które mogą brać udział w pokryciu dostaw dla zaopatrzenia armji.

Celem zebrania potrzebnych dat wysłała Izba do znanych jej organizacyj rękodzielniczych kwestjonarjusz, obejmujący wysokość kapitału i udziałów, rozmiar i ilość wykonanych dostaw, zakres robót i sprawność oraz opis urządzeń, gwarantujących dokładne i terminowe wykonanie robót (maszyny, wspólne pracownie, spółki surowcowe i t. d.).

Stowarzyszenia rękodzielnicze, któreby w ankiecie zostały pominięte, zechcą zwrócić się do Izby o doręczenie kwestjonarjusza.

Propaganda firm polskich w prasie zagranicznej.

W ostatnich czasach pojawił się na szpaltach „Codziennych Wiadomości Ekonomicznych“, wydawanych przez Ajencję Wschodnią w Warszawie cały szereg artykułów, w których zwracano uwagę na konieczność prapagandy i informowania zagranicy o stosunkach gospodarczych w Polsce, albowiem z braku objektywnych informacyj pojawiają się w prasie zagranicznej artykuły, przedstawiające mylnie stan przemysłu i handlu polskiego.

Chcąc temu zaradzić postanowiła Ajencja Wschodnia wydawać dodatki do swych „Codziennych Wiadomości Ekonomicznych“, cieszących się ogromną poczytnością.

Dodatki te, wydawane w języku francuskim, będą poświęcone poszczególnym gałęziom przemysłu polskiego i każdy z nich będzie przedstawiał całość dla siebie. Główną część zajmą artykuły ogólne, dotyczące danego rodzaju przemysłu, na bokach zaś rezerwuje się miejsce dla informacji szczegółowych odnośnie do pojedynczych firm danego przemysłu. Typ ten informacji, ich forma i treść różnią się zasadniczo od ogłoszeń, umieszczanych w pismach codziennych. Tworzą one bowiem tekst biuletynu i redagowane przez Ajencję na podstawie dat: danych jej przez firmę, tworzą całość z treścią biuletynu.

Firmy, reflektujące na umieszczenie w tym dziale informacyjnym „Wiadomości Ekonomicz-

nych“, zechcą zwrócić się do Ajencji Wschodniej w Warszawie (ul. Chmielna 49). Cena jednego miejsca w dotyczącej rubryce wynosi 60.000 Mp.

Zmiany przepisów o postępowaniu celnem.

W myśl rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 11-go lipca b. r. (Dz. u. nr. 64) zarządzono, co następuje:

Wszystkie towary przywiezione z zagranicy winny być dostawione do najbliższego urzędu celnego i tam zgłoszone (zadeklarowane) w następujących terminach:

a) w granicznych urzędach celnych nie później jak w ciągu trzech dni od dnia nadejścia;

b) w wewnętrznych urzędach celnych nie później jak w ciągu sześciu dni od dnia nadejścia.

Na przestrzeni pomiędzy linją celną a urzędem nie można towarów ani zatrzymywać, ani składać, ani przeładowywać. z wyjątkiem wypadków koniecznej potrzeby.

Zgłoszenie celne (deklarację) powinna złożyć strona, t. j. osoba uprawniona do rozporządzenia towarem.

Za uprawnionego do rozporządzenia towarem uważa się wymienionego w liście przewozowym odbiorcę towaru, lub tego, który swoje uprawnienie do rozporządzenia towarem udowodni wykupionym kolejowym listem przewozowym, morskim listem przewozowym (connessement) lub prawomocną cesją.

Uprawnienia ajencji celnych Polskich Kolei Państwowych do deklarowania towarów normują osobne przepisy (Dz. U. R. P. z 1920 r., Nr 12, poz. 67).

O ile po upływie oznaczonych wyżej terminów strona nie zgłosi towaru. urząd celny zarządza załatwienie czynności celnych z urzędu za pośrednictwem kolejowej ajencji celnej.

Również urząd celny zarządza załatwienie czynności celnych z urzędu w wypadkach. gdy strona zgłosi towar do odprawy w ustalonym terminie. lecz nie zrzekłszy się w deklaracji prawa asystowania przy rewizji celnej, nie zjawi się do wspomnianej rewizji w ciągu trzech dni od daty zgłoszenia towaru.

Rozporządzenie niniejsze weszło w życie w siedm dni po ogłoszeniu, t. j. 18 sierpnia b. r.

O utrzymanie filjalnych Urzędów pocztowych w Krakowie na Podwalu i na Kleparzu.

Dyrekcja Poczt i Telegrafów w Krakowie zawiadomiła Izbę handlową i przemysłową, iż wobec niemożności uzyskania dotychczas mieszkań zajętych przez prywatnych lokatorów w budynku dyrekcyjnym przy ul. Warszawskiej l. 3. na cele rozszerzonej wskutek reorganizacji działalności Dyrekcji, zamierza przystąpić w najbliższym czasie do zwinięcia filjalnych urzędów pocztowych na Podwalu (Kraków 4) i na Kleparzu (Kraków 5).

Biorąc pod uwagę tę okoliczność, iż ewentualne zwinięcie tych urzędów musiałoby spowodować nieuniknione znaczne wzmożenie się ruchu w innych, a w pierwszym rzędzie w Głównym Urzędzie pocztowym, co przy notorycznej jego szczupłości musiałoby się odbić w sposób niekorzystny na komunikacji pocztowej w Krakowie, zwróciła się Izba do Prezydjum Magistratu m. Krakowa o wydanie odpowiednich zarządzeń, któreby sprawę oddania zarekwirowanych ubikacyj w posiadanie Dyrekcji Poczt i Telegrafów przyspieszyły, a tem samem zapobiegły na czas projektowanemu zwinięciu filjalnych urzędów pocztowych Nr. 4 i Nr. 5.

Wymiana z zagranicą listów z podaną wartością.

Na mocy rozporządzenia ministerjalnego z 17. lipca b. r. (Dz. U. Nr. 65) wprowadzono z dniem 1. sierpnia 1922 r. wymianę listów z podaną wartością z następującymi krajami: Argentyna, Austrja, Belgja, Brazylja. Chili, Chiny, Czechosłowacja, Danja, Egipt, Etjopja, Finlandja. Francja wraz z Algierem i kolonjami, Hiszpanja. Holandja wraz z kolonjami, Indje brytyjskie, Islandja, Japonja, Kongo belgijskie, Łotwa, Luksemburg. Maroko, Niemcy. Norwegja, Portugalja wraz z posiadłościami, Szwajcarja, Szwecja, terytorjum Sary, Tunis. Turcja, Węgry, Wielka Brytanja i Irlandja oraz kolonje brytyjskie, W. Miasto Gdańsk i Włochy.

W obrocie wzajemnym między Polską a wyżej podanymi krajami dopuszczone zostały listy. zawierające bilety bankowe i papiery wartościowe (walory) oznaczone jako takie przez nadawcę podaniem wartości w adresie.

Najwyższy wymiar podanej wartości nie może przekraczać 1000 franków w złocie. względnie ich ekwiwalentu w markach polskich.

W obrocie zagranicznym dopuszczono listy z podaną wartością do wagi 2 kg. Wymiar takiego listu w każdym z trzech kierunków nie może przekraczać 45 cm., lub jeżeli list ma formę rulonu — 75 cm. w kierunku długości i 10 cm. w średnicy.

Do listów z podaną wartością nie wolno wkładać:

a) monety brzęczącej;

b) przedmiotów podlegających należnościom celnym;

c) przedmiotów złotych i srebrnych, drogich kamieni. biżuterji i innych cennych przedmiotów;

d) opjum, morfiny, kokainy i innych środków odurzających;

e) przedmiotów, których przywóz i obieg jest zakazany w kraju przeznaczenia;

f) przedmiotów, zabronionych do przesyłania pocztą listową.

Listy z podaną wartością wysyłane z Polski zagranicę, winny być nadane na poczcie w stanie otwartym. Do zamknięcia i zabezpieczenia listu z podaną wartością na poczcie ma nadawca dostarczyć pieczątki i laku.

Na wysłanie pocztą polskich i obcych biletów bankowych oraz papierów wartościowych (walorów) zagranicę, musi nadawca uzyskać naprzód zezwolenie na wywóz od uprawnionego Delegata Ministerstwa Skarbu (biuro w Krakowie w gmachu Izby handlowej i przemysłowej, ul. Długa 1). Zezwolenie to złożyć należy wraz z listem, mającym się wysłać, w chwili nadania urzędnikowi przyjmującemu.

Przy nadaniu listu nadawca uiszcza z góry:

a) opłatę przewozową i należność za polecenie, według każdorazowo obowiązującej taryfy dla listów poleconych w obrocie z zagranicą (z niektóremi państwami — taryfy specjalne);

b) należytość asekuracyjną w kwocie 50 centymów od każdych 300 franków, lub część 300 franków podanej wartości;

c) należytość za pospieszne doręczenie;

d) należytość za zwrotne poświadczenie odbioru, wynoszącą tyle, co opłata za zwykły list zagranicę.

Opłaty podane w punktach a) c) i d) pobiera się w walucie krajowej, według każdorazowo obowiązującej taryfy pocztowej dla listów zagranicznych.

Opłatę zaś podaną w punkcie b), wyrażoną w centymach, przeliczają urzędy pocztowe na marki polskie w stosunku do franka złotego.

Tranzyt towarów przez Polskę.

Z dniem 1. lipca br. zaprowadzono w myśl rozp. min. z 18. lipca br. (Dz. u. nr. 53) bezpośrednią komunikację towarową między W. M. Gdańskiem, Wiedniem i Czechosłowacją z jednej strony, a Rumunją z drugiej strony, transito przez Polskę.

Z przewozu za bezpośrednimi międzynarodowymi listami przewozowymi przez terytorjum Państwa Polskiego wyłączone są przesyłki, zawierające złoto, srebro i platynę w sztabach, proszku i wyrobach, pieniądze i monety ze szlachetnych metali, papiery wartościowe, dokumenty, drogie kamienie, perły prawdziwe, cenne koronki i hafty, oraz inne kosztowności, wreszcie dzieła sztuki, jako to: malowidła, obrazy, rzeźby oraz antyki o wartości artystycznej.

Podwyższenie taryfy kolejowej na drzewo i węgiel.

Ministerstwo Kolei Żelaznych ogłosiło w „Monitorze polskim“ nr. 182 następujący komunikat:

Nowa taryfa towarowa, wprowadzona od dnia 1. bm., ujawniła pewne usterki, uwarunkowane zmiennością naszych stosunków gospodarczych. W pierwszym rzędzie nieusprawiedliwione konjunkturą rynkową okazało się zniżenie o 25 proc. taryfy wyjątkowo na eksport drzewa obrobionego i podkładów. Ustalone w końcu roku ubiegłego pod wpływem znacznej zwyżki naszej marki taryfy straciły swoją rację bytu dziś, kiedy skutkiem spadku naszej marki, waluta zagraniczna, a z nią i ceny na drzewo znacznie wzrosły. Jako ilustracja służyć mogą zestawienia cen na podkłady: w październiku 1921 r. koleje płaciły za podkłady sosnowe 400 Mk., dziś — 2000 Mk. To samo zjawisko da się zauważyć i w stosunku do węgla kamiennego: zamiast 7.100 Mk., które płacono za tonnę węgla we wrześniu roku ubiegłego, dziś cena węgla wynosi 24.000 za tonnę. Zrozumiałem jest przeto stanowisko Ministerstwa Kolei, które, będąc największym spożywcą podkładów kolejowych i węgla i zmuszone do płacenia znacznie większych cen za nie, uznało za słuszne podnieść odpowiednio opłaty za przewóz tych towarów. Stanowisko to podzieliły i inne Ministerstwa zainteresowane, jak Ministerstwo Skarbu, Przemysłu i Handlu, Robót Publicznych i Rolnictwa. To też uchwalono znieść taryfę eksportową na drzewo, przenosząc jednocześnie podkłady z klasy 4-ej do 3-ej, jak również podwyższyć taryfę na węgiel z klasy 6-ej do 5-ej. Odnośne stanowisko swoje Ministerstwo Kolei Żelaznych zakomunikowało Komitetowi taryfowemu do zaopinjowania. Komitet taryfowy nie zebrał quorum i od wydania opinji powstrzymał się. Wobec tego Ministerstwo Kolei Żelaznych wprowadza powziętą w porozumieniu z innemi Ministerstwami uchwałę w życie z dniem 15 września r. b. W stosunku do węgla, nowa taryfa podniesie opłatę za przewóz na odległości 100 km. o 80 Mk. i na odległości 800 km. o 190 Mk. na korcu, co w stosunku do ceny korca węgla — 2.400 Mk. — czyni 3.3 proc. do 7.5 proc.

Zakaz pędzenia napojów wyskokowych z pszenicy, jęczmienia, owsa i ich przetworów w kampanji gorzelniczej 1922/23.

W myśl rozporządzenia Rady Ministrów z 21. lipca br. (Dz. u. nr. 62), obowiązującego z dniem 9. sierpnia br. zabroniono pędzenia napojów wyskokowych z pszenicy, żyta, jęczmienia, owsa i ich przetworów w kampanji gorzelniczej 1922/23 po dzień 1. lipca 1923 roku.

Zakaz ten nie odnosi się do jęczmienia browarnianego, przeznaczonego wyłącznie do wyrobu piwa, tudzież do jęczmienia, przeznaczonego na wyrób słodu, który dodawać wolno do zacierów gorzelnianych w maksymalnej ilości 3 proc. w stosunku do płodów zacieranych w gorzelni.

Pocztowa komunikacja lotnicza między Warszawą, Wiedniem i Budapesztem.

Ministerstwo poczt i telegrafów w Warszawie donosi, iż z dniem 10. sierpnia br. wznowiono pocztową komunikację lotniczą między Warszawą, Wiedniem i Budapesztem. Przeloty odbywają się w obydwóch kierunkach codziennie.

Opłata dodatkowa za przewóz wynosi potrójną kwotę zwykłej należytości pocztowej, obliczonej według polskiej taryfy zagranicznej stosownie do rodzaju przesyłki listowej.

Ulgi celne dla towarów przywożonych do polskiej części Górnego Śląska.

Rozporządzeniem ministerjalnem z 14. czerwca br. (Dz. u. nr. 62) wydano przepisy wykonawcze do części V. tytułu I. (sprawy celne) polsko-niemieckiej konwencji górno-śląskiej z 15. maja b. r.

W myśl tych przepisów osoby interesowane winny składać każdorazowo podanie o ulgi cłowe do Dyrekcji ceł w Mysłowicach, z dołączeniem dokumentów, stwierdzających w sposób niewątpliwy:

a) że dany towar już w chwili nadania go do transportu w kraju zagranicznym (poza Niemcami) był przeznaczony dla odbiorcy w polskiej części Górnego Śląska;

b) identyczność towaru omawianego w podaniu z towarem objętym odnośnymi dokumentami;

c) dowód uiszczenia cła przywozowego niemieckiego przed dniem 1. listopada 1921 r.

Towary, za które opłacono cło przywozowe niemieckie w dniu 1. listopada 1921 r. lub później, a które przybyły na polską część Górnego Śląska po przejęciu władzy przez Polskę, uważane będą jako towary, idące tranzytem przez Niemcy i podlegać będą ocleniu podług polskiej taryfy celnej.

Ulgi powyższe nie zwalniają jednak stron interesowanych od stosowania się do formalności, wymaganych w myśl postępowania celnego przy odprawie celnej towarów przywożonych przez granicę celną oraz do przedkładania zezwoleń przy imporcie towarów zabronionych do przywozu z zagranicy do Polski, przyczem zaznacza się, że zezwolenia te winny być zaopatrzone w adnotację Wydziału przemysłu i handlu Województwa śląskiego w Katowicach, zezwalającą na przywóz wzgl. na wywóz.

Co się tyczy obrotu uszlachetniającego towarów postanawia powyższe rozporządzenie, iż odnośne podania wnosić należy do Dyrekcji ceł w Mysłowicach, która udziela zezwoleń w porozumieniu z Wydziałem przemysłu i handlu Województwa śląskiego.

Wykaz towarów zabronionych do wywozu zagranicę.

Obwieszczeniem Ministra przemysłu i handlu z 30. lipca b. r. („Monitor polski“ z 7. sierpnia br nr. 177) ogłoszono nową listę towarów, zabronionych do wywozu zagranicę z dn. 7. sierpnia b. r.

Lista obejmuje następujące artykuły:

poz. tar. celnej:

1. Zboże w ziarnie, z wyjątkiem ryżu, groch, fasola i bób, oprócz wymienionych z poz. 5 p. 5.

3 p. 1, 2, 3, 4 również uwaga Mąka (oprócz ziemniaczanej), kasza i słód.

5. Warzywa i okopowe.

5 p. 1. Świeże: ziemniaki, buraki pastewne i cukrowne, cykorja, brukiew, marchew, kapusta.

5 p. 4. Korzenie cykorji suszone, niepalone i nieprzyrządzone.

8. Ziemniaki suszone, płatki, krajanka mielona i niemielona.

22 p. 1, 2. Cukier.

34 p. 1, 2, 3. Mięso świeże, solone, mrożone, gotowane, suszone, wędzone, marynowane, wędliny i szynki.

34 p. 4. Zwierzyna i ptactwo bite.

35 p. 2, 3. Sery, twaróg, ser chudy i niesfermentowany.

36. Masło krowie i owcze.

39 p. 1, 2. Jaja i specjalna pasza dla zwierząt, również i wywóz odpadków lub ubocznych produktów fabrycznych i t. p.: makuchy i otręby wszelkie.

40. Bydło, konie, trzoda chlewna, zwierzęta domowe (drób), z wyjątkiem kotów i psów.

41 p. 1, 2, 3, 4, 5. Nawozy, kości surowe i przyrządzone.

54. Skóry surowe wołowe i końskie.

62 p. 1. Siano, słoma nieczyszczona, sieczka, plewy.

62. p. 3. Nasiona oddzielnie niewymienione choćby łuszczone, Nasiona oleiste (hodowane w kraju).

62 p. 4. Wiklina wszelka.

84. Olej skalny ciemny i nieoczyszczony (ropa).

85 p. 1. Olej wulkanowy i cylindrowy.

89. Sole potasowe.

138. Rudy metaliczne i mineralne.

142 również uwaga. Żelaziwo i stal, stare lane i kute, fragment, łom, szmelc, wióry, również prasowane i proszek, wszystko o ile przeznaczone do topienia i spawania; wiórki do czyszczenia i t. p. do użytku domowego i celów technicznych.

176 p. 1, 3 również uwaga. Szmaty, skrawki tkanin, stare liny, powrozy i sznurki, skrawki papierowe i makulatura.

167 p. 4 b. Błonnik roślinny (celuloza, masa przyrządzona chemicznie ze szmat, słomy i t. p. sucha i wilgotna).

Środki żywnościowe i towary, nieobjęte wymienionemi pozycjami taryfy celnej, należą w myśl art. 4. ustawy z dnia 7. lipca 1921 roku o zniesieniu ograniczeń w zakresie obrotu ziemiopłodami (Dz. Ust. R. P. Nr 63, poz. 389) do rodzajów towarów. których wywóz, począwszy od dnia ogłoszenia niniejszego obwieszczenia w „Monitorze Polskim“, nie wymaga specjalnego pozwolenia Głównego Urzędu Przywozu i Wywozu.

Fabryka artykułów technicznych na Górnym Sląsku.

Pewna fabryka specjalnych olejów technicznych, smarów, wyrobów szmerglowych, jak papier, płótno i t. p. oraz wełny do czyszczenia maszyn w polskiej części Górnego Śląska zawiadomiła Izbę, iż szuka zastępcy na zachodnią Małopolskę.

Adres przedsiębiorstwa otrzymać mogą zainteresowani w biurze Izby.

Polski numer „Wiener Messezeitung“.

Biuro prasowe Poselstwa Polskiego w Wiedniu zawiadomiło Izbę, iż z inicjatywy Poselstwa oraz austro-polskiej Izby handlowej w Wiedniu wyjdzie z końcem sierpnia br. specjalny numer „Wiener Messezeitung“, poświęcony propagandzie polskiego przemysłu, handlu i finansów. Zeszyt ten przeznaczony jest głównie dla obcych, którzy przybędą z początkiem września br. do Wiednia na otwarcie Targów Wiedeńskich.

Zamiarem Poselstwa jest rozwinięcie w ten sposób propagandy dla Targów Wschodnich we Lwowie wśród zagranicznych uczestników Targów Wiedeńskich.

W polskim numerze „Wiener Messezeitung“ umieszczać mogą firmy krajowe inseraty po cenie 70.000 Mkp. za jedną stronicę czasopisma.

Zgłoszenia inseratowe przyjmuje Biuro Prasowe Poselstwa Polskiego w Wiedniu (III. Rennweg 1) do dnia 25. sierpnia b. r.

Katalog wystawy wzorów towarowych w Karlsbadzie.

W biurze Izby handlowej i przemysłowej (ul. Długa 1) przeglądać mogą osoby interesowane katalog wystawy wzorów towarowych w Karlsbadzie.

Jarmark w Frankfurcie n/M.

W czasie od 8 do 14 października b. r. odbędzie się w Frankfurcie n. M. VII-y Międzynarodowy jarmark.

Prospekty są do przejrzenia w biurze Izby handlowej i przemysłowej (ul. Długa 1).

Wystawa rolnicza w Rewlu.

W czasie od 2 do 11 września b. r. odbędzie się w Rewlu (Estonja). wystawa rolnicza. obejmująca również dział maszyn i narzędzi rolniczych, ogrodnictwo, pszczelnictwo, hodowlę ryb, gospodarkę leśną, a nadto przemysł domowy i szkolnictwo.

Prospekty są do przejrzenia w biurze Izby handlowej i przemysłowej.

Rozprawa ofertowa na wykonanie części budowlanej i maszynowej w Żupach Solnych w Bochni.

Zarząd państwowej Żupy solnej w Bochni rozpisał rozprawę ofertową na wykonanie:

a) centrali elektrycznej;
b) kotłowni;
c) młyna solnego;
d) komina fabrycznego;
e) kotła z przynależnościami;
f) transformatora i tablicy rozdzielczej dla elektrowni;
g) motoru popędowego dla młyna solnego;
h) przeistoczenia maszyny wyciągowej z popędem parowym na popęd elektryczny.

Oferty na wykonanie części budowlanej (wymienionej pod a). b), c), d),) wnieść należy przed dniem 25. sierpnia b. r., oferty zaś na dostawę maszyn (punkt e), f). g). h)) — najdalej do dnia 31. sierpnia b. r. na ręce Naczelnika Zarządu Żupy solnej w Bochni, który udziela wszelkich bliższych informacyj w tej sprawie.

Sprzedaż licytacyjna drzewa dębowego i jodłowego.

Zarząd lasów państwowych w Tustanowicach ogłasza licytację w celu sprzedaży na pniu drzewa jodłowego i dębowego w ogólnej ilości 1200 m. sześć.

Oferty wnosić należy przed dniem 29. sierpnia b. r. do Nadleśnictwa państwowego w Tustanowicach.

Zmiany w rejestrze handlowym:

Wpisano firmy:

Szymon Wiesenfeld, handel koni w Białobokach pow. Przeworsk.

Władysław Murkociński, masarstwo w Rzeszowie.

Meilech Wagschal. handel drzewa, węgla i mater. budowlanych w Rzeszowie.

Münz i Spitz, handel skór w Rzeszowie.

Elische Abrahamowicz. handel wina w zamkn. nacz. w Rzeszowie.

Karol Chmura, wyrób materj. cementowych w Siedleczce.

Antoni Jan Chmurowicz, rzeźnictwo i masarstwo w Przeworsku.

Młyn parowy „Irena“ Zygmunta Lityńskiego w Gniewczynie trynieckiej.

Handel towarów mieszanych Julja I-o Jakielaszek 2-o Adamczak w Gaci.

Herman Herzog i Józef Schönbach, handel towarów galanteryjnych w Rzeszowie.

Mozes Grabschryft, handel tow. bławatnych w Rzeszowie.

Zuzanna Kadlewicz, handel tow. mieszanych, handel masła, sera i jaj oraz biuro sprzedaży dzienników w Przeworsku.

„Wisłodrzew“ Spółka handlowo-przemysłowa, spółka z ogr. odp. w Krakowie.

„Taurus“ Związek handlowy bydłem i nierogacizną, spółka z ogr. odp. w Krakowie.

„Wac“ przedsiębiorstwo handlowo-przemysłowe, spółka z ogr. odp. w Krakowie.

Zyza Geller zamężna Feber, kram tow. mieszanych w Siołkowej pow. Grybów.

Hirsch Führer, handel jajami w Ciężkowicach.

„Huty stalowe Bleckman“ właściciel Eugen Bleckman w Krakowie, Wolska 20.

Zbiórka, kupno i sprzedaż szmat, żelaza i odpadków, spółka z ogr. odp. w Krakowie.

„Industria“ Zakopiańska fabryka powozów, wozów, wyrobów kołodziejskich i kowalskich, lakierniczych i siodlarskich, spółka z ogr. odp. w Zakopanem.

Zmiany przeprowadzono przy firmach:

Polski Bank Przemysłowy, Filja w Rzeszowie (zmiany w Dyrekcji).

Leon Dreiangel w Rzeszowie (zmiana przedmiotu przedsiębiorstwa).

„Kuźnica“ fabryka i warsztaty reparacyjne maszyn rolniczych w Rzeszowie (powiększenie kapitału zakładowego.

„Hurtownia Związku kupców“, spółka zarej. z ogr. por. w Rzeszowie (udzielenie prokury Michałowi Franciszkowi Gottmannowi).

Towarzystwo Przemysłowe w Rzeszowie (likwidacja Towarzystwa).

Spółka oszczędności i pożyczek w Zwięczycy stow. zar. z nieogr. por. (likwidacja stowarzysz.).

Sanatorjum dla chorych piersiowych Dr. Dłuskich, sp. z ogr. odp. w Krakowie (zmiana w zawiadowstwie).

„Colonial“, Spółka akc. dawniej Juljusz Meinl w Krakowie (zmiany w Radzie zawiadowczej).

„Gródek“ Akc. spółka terenowo-budowlana w Krakowie (podwyższenie kapitału akcyjnego).

Spójnia budowlana Stryjeński, Mączyński, Korn, spółka z ogr. odp. w Krakowie (podwyższenie kapitału zakładowego).

Leopold Bertel w Krakowie (przystąpienie spólnika).

Galicyjskie Towarzystwo elektryczne z ogr. odp. A. E. G. w Krakowie (zmiany w zawiadowstwie).

Spółka oszczędności i pożyczek w Liszkach, stow. zar. z nieogr. por. (zmiany w Dyrekcji).

Chłopsko-robotnicze stowarzyszenie spożywcze w Prokocinie, stow. zar. z ogr. por. (postanowiono stowarzyszenie rozwiązać i zlikwidować).

Towarzystwo Bankowe w Wieliczce, stow. zar. z ogr. por. (postanowiono likwidację).

Towarzystwo gospodarcze, spółdz. zar. z ogr. odp. w Krzeszowicach (postanowiono przeprowadzić likwidację Spółdzielni).

Polski Bank Przemysłowy S. A. w Krakowie (zmiana w Dyrekcji).

Polskie fabryki maszyn i wagonów L. Zieleniewski S. A. w Krakowie (prokurę udzielono prof. inż. Zygmuntowi Ciechanowskiemu w Krakowie).

Spółka spożywcza „Robotnik“ Polskiego Zw. robotniczego w Nowym Sączu, stow. zar. z ogr. odp. (zmiany w Zarządzie).

Spółka oszczędności i pożyczek w Limanowej, stow. zar. z ogr. por. (zmiany w zarządzie).

Spółdzielcza spółka złotniczo-zegarmistrzowska, stow. zar. z ogr. por. w Krakowie (zarządzenie likwidacji).

Towarzystwo oszczędności i pożyczek w Zakliczynie nad Dunajcem, stow. zar. z nieogr. por. (zmiany w Zarządzie).

Kasa Oszczędności miasta Krakowa (zmiany w Dyrekcji).

Wykreślono firmę:

D. Fleischer et Kaufmann, handel towarów mieszanych w Chrzanowie.

Czcionkami Drukarni „Głosu Narodu“ w Krakowie.